

1. Ne csüg-gedj el, ki-csiny se - reg,
Bár el - pusz - tí - tá - sod - ra tör,

Ha rád zú - dul vad el - le - ned,
Gond, ké - tel - ke - dés mit gyö - tör?

Hogy vég-képp ösz - sze - tör - jön;
Nem lesz ez így ö - rök - kön!

Bíz - zál: ü - gyed az Is - te - né,

Né - pét ő el nem ej - te - né:

Ő áll majd bosz - szút ér - ted;

Ő ál - lít Ge - de - ont mel - léd,

Ál - ta - la har - cod - ban meg - véd,

Szent i - gé - jét és té - ged.

2. Él az Úr, áll ígérete: / Ördög s világ minden csele
Mészégyenül mirajtunk!
Vélünk az Úr, mi övele, / Végtelen az ő ereje:
Győzelmet kell aratnunk.
Krisztusunk, segélj, el ne hagyj, / Pártfogónk végig te maradj:
Oltalmazz neved által,
Hogy mint hű nyájad teneked / Zenghessünk dicséreteket
Víg, boldog hál'adással!

» Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. (2Tim 1,6–7)